

The logo for IONA MAGAZINE features the word 'iona' in a stylized font where the 'i' is a green vertical bar with a dot, and 'ona' is in blue. Below it, the word 'MAGAZINE' is written in a bold, blue, sans-serif font.

iona MAGAZINE

Tweemaandelijks nr. 12 / september 2021

Beste lezer,

Wat zijn we bij Iona blij dat we hoe langer hoe meer versoepelingen kunnen doorvoeren in onze zorggemeenschap. We kunnen het gewone leven stilletjes aan terug opnemen, met een nieuwe kijk op 'het gewone'. Want dat is toch wel ten minste één positief iets aan die hele coronaperiode: we kijken nu met nieuwe ogen naar alles wat voorheen normaal leek te zijn. Menselijk contact, samenkomen, een aanraking, op stap gaan, een glimlach... Het kan weer.

En we kijken vol vertrouwen en enthousiasme naar de toekomst. In dit Iona Magazine vertellen we je er graag meer over. Je leest onder andere over onze keuze om de komende maanden met een architectenbureau te werken aan een masterplan. Dat zal ons toelaten om onze gebouwen én onze prachtige en groene omgeving stapsgewijs te herontwerpen. Zoals je weet zijn vele gebouwen aan renovatie of vernieuwing toe. Dit masterplan schrijven we in coördinatie van het architectenbureau en in samenspraak met alle bewoners, medewerkers en betrokken partners. Want dit is hoe we ook werken bij Iona: samen een draagvlak creëren en samen zorg dragen voor onze bewoners en onze omgeving.

Ook kun je in dit Iona Magazine lezen hoe we de zomer bij Iona hebben ervaren.

Ik wens je veel leesplezier.

*Jan Jacobs
Algemeen Directeur Iona vzw*

*Blz. 7
Saefthinge*

*Blz. 18
Peronniek Boven*

*Blz. 22
Onze nieuwe zorgcoach*

Zorgen, dat doen we samen

Samen zorg dragen op een manier die alle betrokkenen laat groeien. Echt met de ander op pad gaan, ook als het even moeilijk gaat. Blijven zoeken, blijven vinden. Het zijn mooie idealen. In onze zorggemeenschap trachten we elke dag opnieuw om ze waar te maken. Met vallen en opstaan.

In de antroposofisch geïnspireerde zorgverlening gaat de zorgverlener een levende verbinding aan met de zorgvrager. Het aangaan van die verbinding is heel bepalend. Alleen waar oprechte betrokkenheid en verbinding aanwezig zijn, kunnen alle partijen in een relatie zich ontwikkelen. Op verbinding zetten we bij Iona dan ook heel bewust in. En dan hebben we het niet alleen over de verbinding tussen de bewoners en de begeleiders. De zorg voor een kind of volwassene met een beperking houdt immers niet op de zorg voor de mens zelf. Jan Jacobs, directeur Iona vzw: "De gehele context komt mee in beeld en wordt met de nodige aandacht verzorgd. In het ideale scenario ontstaat in onze zorgverlening een gouden driehoek waarin de cliënt, de thuiscontext en het begeleidend team actief hun plaats innemen en ook onderling tot een goede, werkbare dialoog komen. In theorie klinkt het misschien vanzelfsprekend, in de praktijk is het een proces dat tijd en inspanning vraagt."

De gouden driehoek

Als je als ouder of familie de zorg voor je kind of pleegkind in handen van een professional legt, ontstaat een samenwerkingsverband. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de beste zorg op maat vormgegeven wordt en de persoon voor wie we samen zorgen zich maximaal kan ontplooiën?

Jan Jacobs: "Om de samenwerking vlot te laten verlopen, zijn wederzijdse betrokkenheid, luisterbereidheid en welwillendheid onmisbaar. Alleen als alle partijen echt contact maken en naar elkaar luisteren, om vervolgens samen de beste oplossing te zoeken voor iedereen, beoefenen we 'de kunst van samen'. Daarvoor is een basis van vertrouwen nodig tussen de drie benen van de gouden driehoek: de cliënt, de thuiscontext en de zorgbegeleiding.

De zorgdriehoek is idealiter gelijkbenig. Dat wil zeggen dat elke partner in het verhaal een evenwaardige positie heeft en op een gezonde, juiste afstand van de andere twee partijen staat. In de realiteit is dat niet altijd het geval. Vooral bij crisisopnames kan de afstand tussen de cliënt en een ouder soms groter zijn dan deze tussen de cliënt en de zorgverlener. Dan ontstaat een systemisch onevenwicht, wat weer voor nieuwe uitdagingen zorgt.

Daarom streven we altijd naar maximale communicatie en nemen we belangrijke beslissingen waar mogelijk altijd in overleg met de thuiscontext."

De interne zorgdriehoek

Jan Jacobs: "Ook binnen onze zorggemeenschap bevindt zich een mini-driehoek, die binnen de grotere gouden driehoek beweegt. Deze kleinere driehoek bestaat uit de rechtstreekse begeleiders van de cliënt, de zorgcoach die vanop iets meer afstand het zorgtraject zeer betrokken mee vormgeeft, en het beleid dat de antroposofische visie mee vormgeeft en bewaakt. Een gezonde dynamiek en evenwicht in die kleinere driehoek bewaken is voor onze gemeenschap een belangrijk aandachtspunt. We communiceren intern onder andere via onze bewonersbespreking, de individuele ontwikkelingsbespreking. Zowel in als vanuit onze gemeenschap trachten we met een maximale transparantie en zorgzaamheid te communiceren, rekening houdend met ieders rol en draagkracht."

In goede en minder goede dagen

We bouwen vanuit onze zorggemeenschap zorgvuldig aan gezonde langetermijnrelaties, zowel met onze cliënten en hun thuiscontext, als met onze medewerkers.

Jan Jacobs: "Samen op pad gaan, betekent dat we samen mogen zoeken en groeien. Dat we elkaar niet zomaar loslaten als het even moeilijk gaat. Fouten maken hoort bij het proces van samen onderweg zijn. Het is goed onszelf en elkaar daar regelmatig aan te herinneren. Uiteindelijk zijn we allemaal mensen met mooie kwaliteiten. Op moeilijke momenten is het soms minder evident om die mooie kwaliteiten te laten zien. Als we elkaar op die momenten zoveel mogelijk vanuit een empathische, oordeelloze en luisterende houding kunnen blijven benaderen, is dat een grote hulp. Het is vaak net in de momenten van noodgedwongen samen zoeken en even ploeteren, dat we een nieuwe groeisprong kunnen maken. Vervolgens kunnen we verrijkt met nieuwe inzichten samen verder bouwen. En in elk nieuw hoofdstuk van iemands biografie opnieuw samen bekijken hoe we dit optimaal kunnen vormgeven."

We bouwen vanuit
onze zorggemeenschap
zorgvuldig aan gezonde
langetermijnrelaties, zowel
met onze cliënten en hun
thuiscontext, als met onze
medewerkers.

De zomer op Iona

De zomervakantie zit erop! Het weer was de voorbije maanden aan de frisse kant, en ook de regen viel gul. Dat hield ons gelukkig niet tegen om er samen een geslaagde zomer van te maken, zowel op ons domein als daarbuiten. Er gebeurde zoveel meer dan we in dit magazine kunnen laten zien. Wel lichten we graag enkele belevenissen uit, in woord en beeld. Genieten jullie even mee?

Indrukken 'van op den bureau'

Petra Luyten: "Op de bureau-afdeling is het sinds de start van de coronaperiode rustig qua fysieke aanwezigheid. We kiezen waar mogelijk nog altijd zoveel mogelijk voor thuiswerk. Wel zorgen we ervoor dat er altijd iemand van permanentie is. Zo houden we toch wat verbinding met wat er in de leefgroepen en andere werkingen gebeurt. Regelmatig wandelt hier eens iemand binnen om de post of een bankkaart op te halen, of om bonnetjes binnen te brengen. Zo krijgen we ook wat zicht op de uitstapjes die worden gemaakt. Het was vooral in de eerste helft van de zomer ook wat zoeken om bepaalde vacatures in te vullen. Een aantal mensen was langere tijd afwezig om medische redenen en we kregen weinig reactie op de openstaande vacatures, wat vooral bij de volwassenen toch voor wat extra druk heeft gezorgd. Ook de extra zorg voor een cliënt die door een moeilijke fase ging, vroeg een tijdlang om de nodige reorganisatie, zodat het voor iedereen haalbaar bleef. Het natte weer zorgde deze zomer ook voor een hectische avond. Bij een hevig onweer viel de elektriciteit uit en bleef het brandalarm maar loeien. Toch wel spectaculair voor de gasten."

Twee bubbels én leven op hoop

Petra: "Gelukkig kan er op het vlak van maatregelen wel al heel wat meer dan vorig jaar. De kinderen en jongeren van het MFC vormden deze zomer één grote bubbel, de volwassenen een andere. Het deed deugd dat we eindelijk weer wat leefgroep-overschrijdend konden werken. Normaalgezien sluit een aantal volwassenen ook aan bij de dierenwerking van de kinderen. Dat kon nog altijd niet en zorgde toch wel voor het nodige wederzijdse gemis. We hopen dat er snel verdere versoepelingen komen en we weer meer als één grote familie kunnen samenleven."

Enkele zomernieuwtjes

Petra: "De kinderen van De Link zijn in juni op kamp naar zee geweest, vlak voor de start van de zomervakantie. Zij verbleven in De Haan.

De dagbesteding voor de kinderen was de hele maand augustus gesloten. De dagbesteding voor de volwassenen was wel afwisselend twee weken open en twee weken gesloten. Zo duurde de vakantie niet te lang en kan de structuur nu, in september, vlotter weer opgepikt worden. De volwassen dagbesteders gingen onder andere op stap met alpaca's, ze deden een huifkartocht en ze hielden een wellnessdagje op ons terrein. Ook gingen ze fietsen langs een oud treinspoor.

De jongeren gingen tijdens de zomervakantie op kamp, de volwassenen zijn in september aan de beurt. Dan hebben we drie weken op rij eenzelfde woning gehuurd bij de Franse grens, waar achtereenvolgens de gasten van Bride, Dun-I en Staffa een weekje kunnen gaan genieten.

Zeehonden spotten in Nederland

Een mobilhome, een paar fietsen en wat zin voor avontuur: meer had Raphaël Verhaegen niet nodig om in juli een toffe zomerse uitstap te organiseren voor enkele jongeren uit Botvid. Samen met Kobe en Gianni trok hij twee dagen naar Zeeland. Het drietal kwam met een knapzak vol met mooie herinneringen terug.

Fietsen door Nederland

Raphaël: "Bij aankomst in Zeeland was het weer niet zo fantastisch, dus zijn we verder doorgereden naar Vlissingen. We hebben een bezoekje gebracht aan Middelburg en samen de stad wat verkend. Kobe ontdekte er tot zijn vreugde ook een snoepkraam waar babelutten werden verkocht. Terug in Vlissingen hebben we de fietsen uit de mobilhome gehaald, om samen een fietstocht van veertig kilometer langs de kustlijn te maken. Een heel mooie rit. Bij aankomst in Zoutelande was de hemel gelukkig wat opgeklaard. We hebben er strandspelletjes gespeeld en samen met Kobe heb ik ook gezwommen in de zee. Het was de allereerste keer dat Kobe de zee zag, dus dat was heel bijzonder. Het voelde als een voorrecht dat moment samen met hem te kunnen beleven.

Bij terugkomst in Vlissingen hebben we nog een terrasje gedaan en zijn we naar onze kampplaats gereden. Daar hebben we een pasta gegeten, een douche genomen en de camping wat verkend. Voor het slapengaan hebben we ook nog een film gekeken en toen was het tijd voor bed."

Zeehonden en zandplaten

Raphaël: "De volgende dag hebben we de boot genomen naar Yerseke, hét mossel- en oesterdorp van Zeeland. De tocht was redelijk lang en er stond best veel wind, maar het was wel heel plezant om samen op zee te zijn. De boot meerde aan bij een zandplaat, op een dertigtal meter van een school zeehonden. Daar zijn we zo'n twintig minuten gebleven om naar de zeehonden te kijken. Heel fijn. Het was ook voor mij de eerste keer dat ik zeehonden zag. Bij terugkomst heeft Gianni verse mosselen gekocht voor zijn familie. Die zouden ze bij zijn thuiskomst samen klaarmaken en opeten. Omdat we op de terugweg naar Nijlen wat tijd over hadden, zijn we nog even gestopt aan de haven van Lillo, het boekendorp boven Antwerpen. Daar hebben we nog een wandeling gemaakt rond het oude fort. Het was een aangenaam weekend, waar we alle drie van genoten hebben. Een heel laagdrempelige manier van reizen ook, want met een mobilhome heb je weinig gedoe. Je hebt je huisje bij, kookt zelf én kunt de fietsen meenemen. Wat mij betreft: voor herhaling vatbaar."

Weetje

De zandplaten in de Waddenzee zijn niet alleen mooie structuren om te zien, het zijn ook heerlijke plekken voor een wandeling. Zandplaten zijn belangrijk voor het ecosysteem in de Waddenzee. Het zijn rustgebieden voor de vogels en zeezoogdieren. De grijze en gewone zeehonden paren er, baren en zogen er hun kleintjes en liggen er te rusten. De plekken zijn beperkt toegankelijk, om de dieren de nodige rust in hun habitat te gunnen.

Klimmen, springen en voetballen, podia bouwen èn op kamp!

Nog wat zomerse nieuwtjes uit Botvid

- Noah en Kobe gingen een dagje klimmen in Duffel. Er waren ook Olympische trampolines aanwezig voor het nodige springplezier. Een toffe ervaring!
- Medi ging twee keer voetbalkamp: één keer met Sporta Tongerlo, één keer met KFC Bevel.
- Ilias ging werken voor een organisatie die tenten en podia plaatst op festivals. De verdiensten van zijn werk worden goed besteed: hij spaart voor een groot computerscherm. Een pluim voor Ilias, die lange dagen maakte en zijn eerste officiële job met veel gedrevenheid en de juiste aandacht uitvoerde. Chapeau daarvoor!
- En dan was er ook het Botvidkamp. De jongeren trokken samen met Gie, Rob, Gregory en Sofie twee dagen naar De Brink in Herentals, een toffe bivakplaats in de Kempense bossen. Enkele hoogtepunten van het kamp: Bobbejaanland in de regen, lasershooting, zelf pizza's bakken, bowling, minigolf met blacklight en 's avonds gezellig samenzijn bij het vuur.
- Kobe Nuyten ging drie weken op uitwisseling naar Widar in Merksplas. Hij proefde er van het boerenleven en stak mee de handen uit de mouwen op de boerderij. Dat hij tijdens zijn verblijf op Widar net iets later mocht gaan slapen, vond hij geen probleem.
- Begin augustus maakten Gianni en de twee Kobe's een mooie wandeling op Saefthinge, waar ze kniediep in de modder gingen. Een belevenis!

Een namiddag naar Pakawí Park

Op 5 augustus trok Peggy Vanderbauwhede samen met Sam, Kim, Amber en Jarno van Peronniek Beneden naar Pakawipark. Een verslagje van een geslaagde dag.

Peggy: "Voldoende drinken en een vieruurtje: we waren goed voorzien om een middagje naar Pakawí Park te gaan. En ook het ontsmettingsmiddel ging mee voor het sanitair. Want uitstappen maken mag dan bij de zomervakantie horen, we blijven wel heel voorzichtig in deze tijden. We hadden geluk met het weer: het was een zonnige dag en toch niet té warm.

Het terrein van Pakawí Park heeft nog veel natuurlijke charmes. We konden er dieren bekijken van alle soorten. Gelukkig waren er niet teveel variaties per diersoort, zo bleef het boeiend voor onze bewoners.

Waar Kim en Amber echt voor zijn gaan zitten, is de leeuw! Dat viel me zo op. Ze konden erg genieten van het majestueuze dier op zijn verhoog. De hagedissen en varanen vond Jarno dan weer fascinerend. Sam was onze wegwijzer. Hij bekeek alle dieren en bezienswaardigheden in een sneltempo. Van de grotere dieren was hij het meest onder de indruk. De opgezette dierenverzameling deed wel veel vragen rijzen bij Jarno. Zijn die dieren dood? Waaraan zijn die dan gestorven? En hebben ze dan de echte ogen gebruikt? Tja, het is dan ook een speciaal gegeven, die taxidermie...

Na heel wat gezien te hebben, met veel wows en wauws, zijn we op de schommels weer wat tot onszelf gekomen. Om de namiddag in schoonheid af te ronden, mocht iedereen een drankje kiezen uit de kiosk. Het was een vreugdevolle uitstap, een verrijkende namiddag om te koesteren."

Een chille zomer voor Peronniek Boven

Nicky Rouzée: "Door corona waren we nog altijd wat beperkt in ons aanbod, maar we hebben er wel een mooie zomer van kunnen maken. We gingen vaak fietsen en zijn ook regelmatig gaan wandelen in de bossen hier in de buurt. En dan waren er nog leuke daguitstappen, bijvoorbeeld naar Pakawi Park en naar een buitenzwembad in Herentals. Maar ook op ons eigen domein hebben we voor een mooi aanbod kunnen zorgen. Er waren knutsel- en kookactiviteiten, we hebben lekker gebarbecued en er stond een zwembad, dat voor het nodige plezier zorgde. Sommige activiteiten deden we samen met Peronniek Beneden. Elke dag stond er wel iets op het programma. Het was tof dat we deze zomer met een vast team stonden. Het draaide goed."

De jongeren zijn ook een weekje op kamp getrokken naar de Ardennen, in een gehuurde chalet in Stumont. Daar stonden onder andere een quizavond, een spelletje Cluedo, een rivierentocht en het bouwen van een dam op het programma. In Peronniek Boven gaan er regelmatig jongeren naar huis tijdens de zomermaanden, maar voor het kamp was de groep voltallig, wat natuurlijk fijn was."

Het Werkhuis hooide en ging op bivaktocht

Nadat eindelijk al het hooi was binnengehaald, trokken elf jongeren van Het Werkhuis in juli op bivaktocht, samen met vijf begeleiders. Ook Pauline en Louis waren van de partij, twee ezels die enkele dagen met de groep mee wandelden. De regen was alomtegenwoordig, maar dat kon de pret niet drukken.

Kelly Veltmans: "We hebben een erg nat voorjaar en een natte start van de zomer gehad, waardoor het hooi aan het begin van de zomervakantie nog niet binnengehaald was. De andere jaren is dat wel het geval. Knap hoe onze jongeren ook in juli naarstig verder aan het werk gingen. Dat was zeker niet evident, vooral als je bedenkt dat de andere jongeren op Iona ondertussen vakantie hadden. Af en toe organiseerden we een voetbalmatch om het plezier erin te houden. En dat hielp. Hoedje af voor het vele werk dat werd verzet!"

Met de ezels op pad

Kelly: "Op 12 juli zijn Raf, Maarten, Roos, Bart en ik zelf met de jongeren op vijfdaagse trektocht vertrokken. De eerste drie dagen waren we in het gezelschap van twee ezels. Pauline trok een karretje met onze spullen, Louis droeg een trekkersdrager met onze tenten erop. Onze kleren droegen we allemaal zelf in een rugzak. Het avontuur zat er al meteen in, want voor de eerste nacht hadden we geen kampplaats geboekt. We zijn al wandelend op zoek gegaan naar een slaapplek voor de nacht. Die vonden we op een boerderij in Herenthout, waar we onze tenten mochten opzetten in het veld.

Op dinsdag ging de tocht verder naar Bevel. Daar kampeerden we aan een vijver. Een leuke locatie, want er lag ook een bootje waarin we konden varen. Dat het regende hield de jongeren niet tegen: ze gingen het water op!"

Water en vuur

Kelly: "De volgende dag zijn we verder gestapt naar de Bartstraat in Kessel, waar ook een domein met een heel grote vijver ligt. Het was nog altijd koud en nat, maar er werd niet gezeurd. De jongeren wilden hout maken en dat hebben ze, ondanks de regen, ook gedaan. Ze sprokkelde hout en het vuur zorgde meteen voor gezelligheid en warmte. Kristel kwam chilli con carne en ander lekkers brengen. Dat was een feestje. Eens niet moeten koken, maar gewoon onze voeten onder tafel schuiven. En ook de volgende avond was het feest. Dan zijn we pizza gaan eten op restaurant. Van woensdagmiddag tot vrijdagmiddag zijn we op het domein in Kessel gebleven. De kou en de nattigheid werden vergeten door heel veel gezelschapsspelletjes te spelen rond het vuur. Vooral het weerwolvenspel was in. En ook de katrol boven het meer zorgde voor heel wat momenten voor plezier. Op vrijdag gingen we terug naar Iona, met nieuwe herinneringen op zak."

We schreven een project uit om jongeren in onze zorggemeenschap bewust te helpen groeien in het gezond, vaardig en zinvol omgaan met computer en internet. Wordt de subsidieaanvraag door de Koning Boudewijnstichting goedgekeurd, dan krijgen we middelen voor tien computers en een vorming.

Gezond omgaan met digitale media

Joke Coussement, zorgcoördinator: "De Koning Boudewijnstichting deed een oproep voor het indienen van projectaanvragen rond het ontwikkelen van digitale vaardigheden bij jongeren. Daar gingen we met Iona graag op in. We merken bij onze jongeren dat het aanleren van die vaardigheden welkom en eigenlijk zelfs een must is. Ze groeien op in een maatschappij die alsmear meer digitale vaardigheden vereist. Die skills beheersen helpt hen om zich beter te kunnen integreren in de samenleving. In juni hebben we een aanvraag ingediend voor tien computers en een kleine vormings-subsidie. Eind september vernemen we of de subsidie is goedgekeurd."

Smart omgaan met smartphones

Joke: "We merken bij onze jongeren dat het goed leren omgaan met smartphones, tablets en andere digitale toestellen belangrijk is. Zowel thuis als in de leefgroep zijn er doorgaans momenten voorzien waarop ze ermee bezig mogen zijn. Enerzijds is het dus handig dat de jongeren de kennis en tools ontwikkelen om met de toestellen om te gaan, anderzijds is het belangrijk dat ze zich gezond leren verhouden tot de digitale wereld. Van zodra we de goedkeuring voor dit project ontvangen, zullen een aantal van onze medewerkers starten met het ontwikkelen van onze visie. Hoe gaan we als zorggemeenschap om met de snel evoluerende digitale maatschappij? Hoe kunnen we onze jongeren daarin gezond helpen opgroeien? Wanneer is het gebruik van digitale tools zinvol en hoe kunnen we dit inpassen in onze werking? Het zijn vragen waar we heel bewust samen naar willen kijken."

Individuele trajecten op maat

Joke: "Een aantal computers tot onze beschikking hebben zou, zeker voor de schoolgaande jongeren, een grote meerwaarde zijn. Zo kunnen ze de vaardigheden die ze op school leren ook op Iona verder inoefenen. Dan denk ik aan zaken als typen, boodschappenlijstjes maken, het online beheren van hun zakgeld of een digitale agenda bijhouden. Het stuk voor stuk zaken die voor onze jongeren een meerwaarde kunnen zijn. Als we de computers met behulp van de subsidie kunnen aankopen, zullen we met een groep begeleiders een traject uitwerken en een sjabloon dat hen kan helpen bij het vormgeven van individuele groeitrajecten. Zo hopen we vanaf de jaarwisseling voor tien jongeren een individueel groeitraject te kunnen uitwerken, dat zal worden begeleid door hun aandachtsoepvoeders. Sommige jongeren zullen vooral baat hebben bij het ontwikkelen van sociale mediavaardigheden, anderen zullen meer hebben aan beter leren typen of aan het leren werken met programma's als Word en PowerPoint. Ook het gezond leren omgaan met online privacy zal voor sommigen belangrijk zijn. We willen per jongere bekijken wat zinvol en mogelijk is en hen daar individueel in begeleiden."

Een bredere context

Joke: "In de mate van het mogelijke willen we ook graag de TOA-leerkrachten en de ouders in dit project betrekken. Zo kan het geleerde ook verder ingeoeft worden tijdens de schooldagen en kan het doorstromen naar de thuisomgeving tijdens weekends en vakanties. Nadat de eerste tien jongeren het traject hebben doorlopen, plannen we een evaluatie. Zo weten we waar we eventueel willen bijsturen en kunnen we ook bekijken hoe we het traject aan meer jongeren kunnen aanbieden."

Maar eerst: vorming!

Joke: "Vooraleer we met de jongeren opstarten, zullen de begeleiders een opleiding volgen in mediawijsheid. Hoe kunnen we hun privacy beschermen? Hoe vaak kunnen ze gebruik maken van digitale media, en hoe evolueert dit gebruik in functie van de leeftijd? Hoe kunnen we de negatieve impact van straling zoveel mogelijk beperken? Voor welke bewoners kan het gebruik van digitale media zinvol en een meerwaarde zijn, en voor welke is het mogelijks eerder nefast? Kortom: we willen in kaart brengen hoe we als gemeenschap gezond kunnen omgaan met multimedia, gekaderd binnen onze antroposofische visie. Bart Vanmechelen gaf al eens een vorming rond dit thema op onze studiedag voor medewerkers, dus het thema leeft al langer. De komende tijd duiken we er samen verder in."

Omdat een van onze bewoners in Dun-I diabetes type 2 heeft, kregen de medewerkers in de leefgroep een vorming over dit ziektebeeld. Evi Van Echelpoel vertelt.

Evi: "We hadden vanuit het team in DunI al langer het gevoel dat we eens een algemene vorming wilden volgen rond diabetes type 2. Wat houdt het ziektebeeld eigenlijk precies in? Wat gebeurt er in het lichaam? En hoe kunnen we er als begeleiders best mee omgaan? Voedingsdeskundige Carmen Schaalje is o.a. in diabetes gespecialiseerd en kwam ons in juli een vorming geven."

We kregen zeer veel interessante informatie en konden meteen ook een aantal aanpassingen doorvoeren in het individuele voedingsschema van onze 'patiënt'. Minder koolhydraten zorgen er nu voor dat zijn suikerspiegel stabiel blijft. Ook leerden we dat bepaalde vruchten, zoals oranje meloenen en bananen, voor een flinke piek in het suikerniveau zorgen. Die zullen we voortaan dus mijden. Er zijn voldoende andere fruitsoorten die de suikerspiegel minder sterk beïnvloeden. Carmen werkte een dieet op maat uit en gaf ons ook heel wat boeiende tips rond hoe we best kunnen omgaan met plotse pieken en dalen in de suikerspiegel. Vaak gaat het om eenvoudige dingen, zoals wat water of druivensuiker aanbieden, of even samen gaan wandelen. Carmen zal nog verder voor de individuele opvolging instaan.

Ook de plaatsing van een sensor zorgt ervoor dat we het suikerpeil nu makkelijker kunnen opvolgen. Vroeger moesten we geregeld in de vinger prikken. Geen pretje. Nu is er een interne scanner die ons toelaat om eenvoudig het suikerpeil te meten, zonder vingerprik. Fijner voor onze cliënt en het maakt de zorg voor ons ook wat eenvoudiger. We delen de info graag ook met nieuwe en andere collega's die er iets aan kunnen hebben."

2 COLLEGA'S KOMEN SAMEN VOOR EEN INTERVIEW

tekst: Petra Luyten

De praatstok

De praatstok belandde deze keer in de virtuele handen van Nicky Rouzée en Angelika Lange. Petra interviewde hen via Hangout. Een gesprek over handen aan je lijf hebben, drempels overwinnen en de magie van de nachtwacht.

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Nicky: "Dit is mijn derde schooljaar bij Iona. Ik ben hier als stagiair begonnen. Mijn stage bij de daklozen ging last minute niet door, waardoor ik ook mijn tweede stage bij Iona kon doen. Ik had een goede klik met Iona, dus ben ik hier blijven plakken."

Angelika: "Ik ben nu ongeveer 25 à 30 jaar bij Iona. Het was een bewuste keuze om in de zorg te werken, maar niet om in het buitenland te gaan werken. Ik kom van Duitsland en ik sprak bij aankomst geen Vlaams. Mijn collega zei: "Ze kan geen woord Nederlands, maar ze heeft handen aan haar lijf." Een maand later stond ik hier met mijn valiesje. Ik heb in de dagbesteding en in elke groep bij de kinderen en jongeren gewerkt. Nu werk ik sinds zeven jaar bij de volwassenen."

Wat vind je het leukste aan je job?

Nicky: "Het blijft verrassend hoe de dag zal verlopen. Je komt telkens weer voor uitdagingen te staan. Nu start er bijvoorbeeld een nieuw schooljaar, dat is weer een nieuw avontuur. Ik geniet van de sfeer bij Iona."

Angelika: "Die uitdaging is inderdaad leuk. Je moet ervoor zorgen dat je niet in een routine komt, en dat je elke dag een uitdaging ziet bij routineuze taken. Ik houd er ook van dat ik de vrijheid krijg bij Iona om zelf te bepalen wat ik doe binnen de dagbesteding. Daardoor ben ik bewust bezig wanneer ik matten weef of kaarsen dompel. Ik wil graag bij de pedagogie blijven en heb ervoor gekozen om met de volwassenen te werken. Ik was uitgekeken op het opvoedende stuk bij kinderen en jongeren. Ik wou begeleiden en socialiseren bij de volwassenen. Dat is een heel andere manier van werken."

Welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?

Nicky: "Ik werk heel graag met de stagiairs. Ik heb er twee begeleid en zou dat graag verder doen. Iemand zijn die hen opvangt als het moeilijk gaat. Voor een bureaufunctie of zo heb ik geen ambitie, maar zo iets zou ik wel graag doen."

Angelika: "Neem je de pedagogie van Iona dan ook mee? Want zo'n functie is anders dan in een andere voorziening."

Nicky: "Daar kan ik alleen maar in groeien. Ik heb er nog onvoldoende ervaring in, maar niets belet mij om er een ervaringsdeskundige bij te halen waar nodig."

Angelika: "Ik zou wel een dagwerking willen openen buiten het domein, zodat er nog meer een samenwerking komt tussen Iona en de maatschappij. Wanneer iemand een crisis krijgt, is het niet altijd makkelijk dat achter zich te laten."

Je komt op het domein altijd wel iemand tegen die erbij was of ervan op de hoogte is. Toen Fionport opende, droomde ik ervan daar een theehuisje van te maken, met bijvoorbeeld koekjes van de bakkerij. Ik zou er dan met onze gasten koffie schenken en de mensen koekjes serveren. Zo'n ontwikkeling lijkt me mooi voor de toekomst van Iona. Het is een manier om onze visie ook nog meer naar buiten te brengen."

Wat is jouw favoriete jaarfeest of plek bij Iona?

Nicky: "Mijn favoriete plek is ons plekje voor de nachtwacht. Het is voor mij een magische plek. Je komt er toe en sluit er de dag af. Er staat koffie en je kunt er zeggen wat je denkt. Je kunt er je ei kwijt en de sfeer is er goed. Soms blijven we er met de collega's ook plakken na onze shift."

Angelika: "Ik houd het meest van advent en Kerstmis. Misschien omdat ik dan iets moet overwinnen, namelijk het vuur. Ik heb me in het verleden ooit

verbrand. Advent vieren met de appellichtjes, dat was een drempel die ik moest overwinnen. In het begin zong ik de liederen mee bij de muzikanten. Pas later durfde ik het aan om in de zaal te zitten en mee de spiraal te lopen. Ik houd van die hele eindejaarsperiode: het warme kaarslicht, de sfeer... Misschien doe ik daarom ook het kerstspel zo graag. Een jaar of twee lang vond ik het helemaal niet fijn. Dat was na het overlijden van mijn man, Bart. Misschien was ook daar een drempel gekomen die ik moest overwinnen, een onbewuste vraag die mij werd gesteld."

Deze vragen willen de vorige Praatstokcollega's jullie stellen:

Ine: "Nicky, stel dat je moet komen werken en je zit niet goed in je vel. Je hebt een baaldag. Wat kunnen collega's op zo'n moment doen om jou op te fleuren?"

Nicky: "Ik laat niet snel blijken dat ik een baaldag heb. Omdat ik alleen op de dienst sta, kan ik dat moeilijk zeggen. Humor, mij doen lachen, me een koffie aanbieden, dat kan mij wel helpen. Niets speciaals eigenlijk, er gewoon zijn. Maar eigenlijk heb ik hier nog nooit een baaldag gehad. Wel herinner ik me dat ik eens heel moe was, omdat onze baby me bijna de hele nacht wakker had gehouden. Ik kreeg toen een goeie knuffel van Veerle en toen kon ik er weer tegen-aan."

Roos: "Angelika, je werkt al lang op Iona. Wat is het strafste dat je al hebt meegemaakt? Kun je die anekdote vertellen?"

Angelika: "Ik had vroeger een hond die meekwam naar Iona, Ziggy, een border collie. Ik ben op een zeker moment boos geworden op Ziggy, omdat ik onder tafel een kakske zag. Een cliënte boog toen beschaamd haar hoofd, want het was haar kakske, niet dat van de hond. Ik ben niet boos geworden op de cliënte, maar heb wel mijn excuses aangeboden aan Ziggy."

Een andere keer had ik een cliënte gevraagd om in een aparte ruimte een oefening te doen, omdat ze er in de groepsruimte niet toe kwam. Toen ik even later ging kijken, was ze aan het dansen en zingen op het liedje 'Ich bin der Anton aus Tirol'. Het was duidelijk: dat apart zitten werkte niet."

De vraag van de dag

Nicky, wat is het engste wat je ooit hebt gedaan?

"Alles achterlaten en verhuizen naar Brussel, om er mijn eigen leven uit te bouwen. Ik was twintig en kende er niemand. Later ben ik naar Lier verhuisd. Ook dan moest ik terug alles terug opbouwen en vertrouwen op mensen. De eenzaamheid bij zo'n nieuwe start is echt beangstigend, maar er zijn veel mooie dingen uitgekomen"

Angelika, van welk vakantiesouvenir word je steeds blij?

"Van de olifantjes die ik op reis vind en meebreng. Ik ben gek op olifanten. Ook andere mensen weten dat en brengen wel eens een olifantje of een afbeelding van een olifant voor me mee. En de ervaringen met de mensen, dat zijn ook mooie souvenirs."

Wie kiezen jullie voor de volgende praatstok? Welke vraag zou je aan deze collega willen stellen?

Nicky: "Ik wil aan **Erika** vragen: welke tips zou je een stagiair kunnen meegeven wanneer die aan de slag gaat bij Iona?"

Angelika: "Ik vraag graag aan **Jan Jacobs**: als de vaccinaties verplicht worden voor de medewerkers in de zorg: hoe ga jij daarmee omgaan en wat gebeurt er dan met Iona en met mensen die zich niet laten vaccineren? Ik denk dat het moeilijker is voor een kleine organisatie dan voor een grote. Ik zou niet graag in jouw schoenen staan, want dit is echt een moeilijke situatie."

Veul 't personeel

Sinds dit jaar staat er een mooie groentekar op ons domein, waarin regelmatig verse oogst te vinden is. Een winterproject dat dankbaar door het personeel onthaald werd. Kurt De Herdt geeft een woordje uitleg.

Kurt: "We kweken hier op Iona een groot gamma aan biologische groenten, kruiden en fruit, voornamelijk om in onze eigen keuken te verwerken. Is er toch een teveel aan bepaalde gewassen, dan bieden we die gratis aan het personeel aan. De voorbije winter ontstond het idee om hiervoor een mooi plaatsje te voorzien, goed in het zicht, op een plek waar iedereen dagelijks voorbij loopt. Zo gezegd, zo gedaan. Als winterproject hebben we tweedehands een houten stootkarretje gekocht. Dat hebben we samen met onze gasten afgeschuurd, een nieuwe laag verf gegeven en van nieuwe wielen voorzien.

Het karretje kreeg de naam 'Veul 't personeel'. De gasten van het atelier hebben deze naam heel mooi met een brander in het houtwerk gegraveerd.

Het stootkarretje staat in de schaduw onder een lindeboom, schuin tegenover de keuken.

Zijn er groenten op overschot, dan worden die daarin uitgesteld én sturen we een mailtje naar onze collega's met het aanbod. Zo krijgt iedereen de kans om ook thuis te kokerellen met onze verse biogroenten."

Frambozenweelde en verse geitenmelk

We hebben op ons domein voor het eerst echt frambozen geplukt. Maar liefst 15 kilo! Een heel goede oogst. De frambozen worden momenteel in de keuken volop verwerkt in gebak, crumble en ijs.

Met de extra melk van onze geiten, die kleintjes kregen, maakten onze jongeren in kleine hoeveelheid ijs en geitenkaas. Een boeiende en smakelijke belevenis.

Jorn heeft sinds juni een nieuw bijenvolk!

Thomas Verzele: "We zijn het volk gaan halen bij een imker op de Bogaertsheide in Kessel, dus dat kan wel tellen kwestie van 'lokaal kopen'. Het is een rustig volk, dat meteen aan de slag gingen met het bouwen van hun kast. Door het slechte weer in mei was de opstart van het volk wat verlaat."

Het zorginvesteringsplan

SOM, de beroepsfederatie van sociale ondernemingen, liet via een persbericht weten dat zorgaanbieders blij zijn met de investering in ondersteuning voor personen met een beperking, maar dat we nu moeten zorgen voor wie achterblijft.

SOM: "De beslissing van de Vlaamse Regering om de wachtlijsten voor personen met een handicap aan te pakken is een hart onder de riem van de duizenden mensen die wachten op gepaste ondersteuning. Eindelijk krijgen ze het perspectief waar ze al lang op wachten. Met het persoonsvolgend budget kunnen personen met een handicap de ondersteuning organiseren zoals ze het zelf wensen.

De beslissing is ook een belangrijk signaal naar iedereen die werkt in de sector. De snelle toekenning van de extra budgetten is een uitdaging voor gebruikers en zorgaanbieders. We leven in een complex zorglandschap, waarbij advies en begeleiding van professionele hulpverleners noodzakelijk is om de weg te vinden in het aanbod. Voor zorgaanbieders is het de komende weken alle hens aan dek om alle vragen te beantwoorden. Daar zal veel creativiteit en flexibiliteit voor nodig zijn, waar oplossingen zullen worden gezocht in samenwerking, met mantelzorgers, met hulpverleners binnen en buiten sector.

De Vlaamse Regering geeft hoop aan de sector, maar dit is pas de start. In prioriteitengroep 2 en 3 zijn nog veel wachtenden waar duurzame oplossingen voor nodig zijn. We mogen hier niet stoppen en pleiten om werk te maken van een sterk toekomstverhaal voor de hele sector en we blijven ijveren voor een meer inclusieve samenleving."

Puzzelen als de besten

Wisten jullie dat Peronniek Boven er een krak in is om zowel individueel als met de hele groep samen puzzels te maken?

Masterplan Architectuur

Ruimtelijk comfort en efficiëntie, verbonden met de natuur

Zoals we eerder deelden, gingen we dit jaar op zoek naar een architectenbureau dat samen met ons een masterplan wil ontwikkelen voor de vernieuwing en verdere uitbouw van onze architectuur. De keuze viel op POLO Architects : een bureau dat zorgvuldig de hartslag van onze zorggemeenschap beluisterde en van een verfrissende visie getuigt. We delen graag een vereenvoudigde samenvatting van de eerste aanzet voor het masterplan én hoe we de uitwerking ervan stapsgewijs kunnen realiseren.

Goed ontworpen verbindingen met de natuur

POLO Architects: "Een sterke verbinding met de omliggende natuur is erg gunstig voor het fysiek en emotioneel welbevinden van bewoners, maar ook van alle andere gebruikers van het domein. Ondanks de locatie middenin het groen, is die verbinding geen evidentie. Ze moet zorgvuldig ontworpen worden. Enerzijds door groen en water in te zetten, anderzijds door het ontwerpen van overgangsruidten tussen binnen en buiten en tussen private en publieke delen van het domein. We denken daarbij bijvoorbeeld aan het aanplanten van een kleine boomgaard, bloemenweide of moestuin en het ontwerp van nieuwe relaties met de Visbeek. Andere mogelijkheden zijn het verder versterken van

de biodiversiteit en het creëren van nieuwe trage, groene paden en verstillingsplekken in de natuur. Zo kunnen nieuwe activiteiten of ontspanningsmomenten ontstaan die inzetten op natuurervaring en persoonlijke ontwikkeling. Door een zorgvuldig ontwerp kan extra ingezet worden op een sterke connectie met de groene omgeving. Dat kan bijvoorbeeld via groene binnenplaatsen en patio's, lichte wintertuinen, ruime balkons, en grote ramen met zitruimte. Plekken die rust brengen maar toch ook kunnen prikkelen en uitnodigen tot sociaal contact."

Ruimtelijk comfort en efficiëntie

POLO Architects: "Elk bestaand of toekomstig nieuw gebouw zal een unieke rol spelen in het geheel. Het is belangrijk dat de nieuwe structuren zo kwalitatief en efficiënt mogelijk ingepast worden. De bestaande organische gebouwclusters met groene tussenruimten bieden ruimtelijke rijkdom en gevoel van kleinschaligheid, kwaliteiten die graag behouden worden. Wel kan bij het transformeren van één of meerdere clusters sterker ingezet worden op compactheid, gedeeld ruimtegebruik en multifunctionele ruimten. Er kan ook nog extra ingezet worden op de dialoog tussen de verschillende gebouwen en het omliggende landschap, op een natuurinclusief ontwerp en toekomstige uitbreidbaarheid. Naar volgorde van de werken toe kan prioriteit gegeven worden aan ruimtes waar het comfort, de veiligheid en het energiegebruik niet optimaal zijn."

Levendig, milieuvriendelijk en betaalbaar

POLO Architects: "Bij het realiseren van de gebouwen zal ingezet worden op betaalbaarheid, het eerlijk tonen van natuurlijke constructiematerialen, het hergebruik van afbraakmateriaal of het gebruik van circulaire bouwmaterialen. Ook zal er aandacht zijn voor materialen met zachte kleuren, die spelen met het licht en toelaten om mooie details, ritmische motieven of reliëf te ontwerpen in de buitengevels of binnenwanden.

Er zal ook ingezet worden op het efficiënt en helder gebruik van het domein. Door elk onderdeel van het domein een duidelijker identiteit te geven, kunnen toekomstige noden op een passende plek vorm krijgen. Zo kan bijvoorbeeld de boerderij met bakkerij en de omliggende ruimte transformeren tot een elegante foyer. Dat biedt ruimte voor contact met de ruimere omgeving, via bijvoorbeeld een cafeetje of een tentoonstellingsruimte.

"Een sterke verbinding met de omliggende natuur is erg gunstig voor het fysiek en emotioneel welbevinden van bewoners, maar ook van alle andere gebruikers van het domein."

Ook kunnen zowel intieme kleinschalige plekjes gecreëerd worden om tot rust te komen, als ruimere plekken die groepsactiviteiten toelaten. Sommige plekken kunnen toegankelijk worden door leefgroepen, andere kunnen gedeeld gebruikt worden

Er zal ook aandacht zijn voor het ontwikkelen van een meer autoluwe site, die onder meer het gebruik van de fiets door het personeel en de bezoekers stimuleert."

Verankerd en meer zichtbaar in de samenleving

POLO Architects: "Iona is vandaag sterk zelfvoorzienend, maar wil niet losstaan van de samenleving. Door de geschiedenis van de gemeenschap en de decentrale ligging is integratie in de samenleving nog steeds geen evidentie, maar initiatieven zoals de verkoop van eigen bakkerijproducten op de lokale markt en via de Buurderij, tonen dat er hard gewerkt wordt aan deze ambitie. In de omgeving van het domein is ook een waaier aan bruisende activiteiten aanwezig, zoals de biologische zelfpluktuin Bogaertsheide, de ecologische cultuurkoepel Het Netepaleis, buitengewoon basisonderwijs De Regenboog en heel wat fiets- en wandelroutes. Dit levendige recreatieve netwerk biedt kansen om connecties te leggen met activiteiten in de buurt. Door extra in te zetten op zichtbaarheid aan de toegang van het domein, en door het creëren van ruimtes voor sociale interactie, kan er meer contact ontstaan met de lokale gemeenschap, recreanten en toeristen. Zo kan Iona zich verder verankeren in de samenleving."

Stappenplan in de realisatie

Het uitwerken van het masterplan zal in drie fasen verlopen. Een korte schets.

STAP 1:

Denk buiten het kader (maand 1)

“De opgave is uitdagend. Met beperkte middelen moet gestreefd worden naar een toekomstige ruimte met maximaal comfort en kwaliteit. Een ruimte die de kernwaarden van IONA uitdraagt. De realisatie van het plan moet ook efficiënt gefaseerd worden, met een minimale impact op de dagdagelijkse werking. In deze fase zal zoveel mogelijk met een onbevangen blik gekeken worden naar de bezieling. Er zal een dialoog zijn met het bestuur, de zorgverleners én de bewoners. Hoe ziet Iona ‘vraaggestuurde zorg op maat’ evolueren? Waar dromen we van en durven we innoveren? Hoe kunnen we de kwaliteit van deze plek én het antroposofische gedachtengoed maximaal in onze visie voor het domein integreren?”

Dit is de fase van onderzoek, lezing en analyse, en van inspiratiesessies rond de ambities en mogelijke scenario's. Ook zal er een gesprek met de gemeente Nijlen plaatsvinden. Samen denken we buiten het kader. Het resultaat: een ambitieuze structuurvisie, moodboards die eerste ambities reflecteren en een eerste maquette op grote schaal.”

STAP 2:

Het delen van expertise (maand 2-3)

“Met een waaier aan scenario's als basis kan vervolgens een expertendialoog gevoerd worden, waarin gefocust kan worden op concrete ideeën. In deze fase luisteren we zorgvuldig naar de expertise van Iona en brengen we onder meer de antroposofische filosofie, het dagelijks ruimtegebruik en de hierbij horende specifieke noden en de beschikbare middelen in kaart. Ons team brengt zet ervaren projectarchitecten in, en eventueel ook een duurzaamheidsexpert, financieel expert of landschapsarchitect. Ook de gemeente wordt geraadpleegd voor een eerste evaluatie van de structuurvisie en van de mogelijke scenario's in het huidige en toekomstige ruimtelijk beleid. Wij stimuleren ook graag het aantrekken van een filosofische zorgexpert, om het gesprek te verrijken en nieuwe inspiratie in te brengen. Ook een uitstap naar enkele boeiende en vernieuwende referentieprojecten kan heel leerrijk zijn. Door al deze zaken kunnen we één of meerdere voorkeursscenario's naar voren te schuiven én hun praktische haalbaarheid en faseerbaarheid evalueren. Ook kunnen we zo het project en de ambities nog helderder uitschrijven, zodat de realisatie van het plan gedurende het hele verdere traject helder is. Via een kleinschalige maquette kunnen we de dialoog verder verdiepen.”

STAP 3:

Verbeeld samen met gebruikers (maand 4-5)

“Van zodra er een realiseerbaar en enthousiasmerend ruimtelijk model is geïnspireerd door de gebruikers en gedragen door het bestuur en de gemeente, is het tijd om co-creatief te gaan verbeelden. Hiervoor wordt opnieuw een brede groep van gebruikers en bestuurders bij elkaar gebracht. Samen zullen we de potentiële kwaliteiten van één of meerdere voorkeursscenario's verder ontdekken en verfijnen. Er wordt verder geluisterd naar de wensen, ideeën of adviezen van zowel bewoners en hun families, zorgverleners in de verschillende zorggroepen, en actieve vrijwilligers, bezoekers of buurtbewoners. De focus ligt in deze fase op ontwerp, programmering, beleving van binnen naar buiten en van buiten naar binnen, kleinschaligheid en een gedeeld gebruik van de diverse sociale binnen- en buitenruimtes. Het resultaat van deze co-creatieve verbeeldingsoefening is een rijk masterplan en enkele enthousiasmerende beelden die goed beantwoorden aan de wensen van de IONA zorggemeenschap.”

We houden jullie verder op de hoogte!

Anneke Van Ostaede start als zorgcoach in het MFC

Op 1 september start Anneke Van Ostaede bij Iona op als nieuwe zorgcoach in het MFC. Anneke draaide al sinds het voorjaar in onze zorggemeenschap mee, in verschillende functies. Een gesprek over haar achtergrond, haar nieuwe functie en de uitdagingen en groeimogelijkheden die ze daarin ziet.

Welkom bij Iona, Anneke. Kun je ons wat vertellen over jouw achtergrond?

Anneke: "Ik ben 45 jaar en heb een professionele achtergrond in diverse sectoren. Na een kunstopleiding heb ik communicatiemanagement gestudeerd, waardoor ik in het bedrijfsleven gerold ben. Rond mijn dertigste heb ik het roer helemaal omgegooid en ben ik orthopedagogie gaan studeren. Ik wilde meer zingeving in mijn leven en me op maatschappelijk vlak meer engageren. Van daaruit ben ik in Leuven gestart als jobcoach bij Begeleid Werken, voor mensen die een grote afstand ervaren tot de arbeidsmarkt. Ook mensen met een beperking behoorden tot die groep. Mijn ervaring in het bedrijfsleven was in die functie een grote toegevoegde waarde. Ik werkte vooral met schoolverlaters en met mensen die thuis of in een MFC wonen. Samen bekeken we hun dromen en mogelijkheden, hoe ze hun dagen zinvol konden invullen en hoe ze verder richting inclusie in de maatschappij konden bewegen. Ik werkte heel oplossingsgericht en individueel, in samenspraak met de context van de mensen. Die job heb ik een achttal jaar gedaan. Vervolgens ben ik om persoonlijke redenen naar Brugge verhuisd."

Ben je ook daar op zoek gegaan naar een job in de sociale sector?

Anneke: "Ja. Ik ben toen gestart in Huize Tordale, een zeer grote zorgorganisatie in Torhout. Huize Tordale biedt een ruim aanbod in gesloten en semi-gesloten settings voor

kwetsbare jongeren en volwassenen met onder meer autisme, gedrags- en emotionele problemen en verstandelijke beperkingen. Ik heb daar de kans gekregen om in meerdere domeinen ervaring op te doen. Eerst werkte ik er een tijdlang met een vervangingscontract als maatschappelijk assistent op de sociale dienst. Omdat ik graag ook wilde proeven van de leefgroepwerking, ben ik vervolgens een tijd gaan vlinderen in alle weekendgroepen. Ik werkte zowel in de jongerenwerking als bij de volwassenen, zowel in het MFC als in gezinsvervangende huizen. Dat heb ik een kleine twee jaar gedaan, tot ik weer naar de Kempen verhuisde."

En toen kwam je bij onze zorggemeenschap terecht.

Anneke: "Ja, ik leerde Iona toevallig kennen via een burenpatform, waar ik Karen Verbist ontmoette, die op de sociale dienst bij Iona werkt. Ik heb eerst gesolliciteerd voor een ambulante functie, maar kreeg uiteindelijk het aanbod om enkele zieke medewerkers te vervangen in de dagbesteding voor volwassenen. Door daar een aantal maanden te vlinderen, volgde ik eigenlijk een soort snelcursus 'Iona leren kennen'. Een heel fijne ervaring.

De vacature voor een zorgcoach in het MFC, voor onbepaalde duur, kwam voor mij op het juiste moment. Na langere perioden in de sociale sector met vervangingscontracten te hebben gewerkt, wilde ik graag wat meer standvastigheid. Ik keek en kijk er ook echt naar uit om de ervaring die ik al heb opgedaan in mijn leven actief in mijn job in te zetten. En dat is in mijn functie als zorgcoach absoluut het geval: ik kan

mijn kennis en ervaring hierin heel gericht aanwenden. Omdat ik tot nu toe vooral met volwassenen heb gewerkt, ben ik in de zomer eens komen proeven van het werken met jongeren. Zowel in Peronniek Beneden als in Botvid heb ik de verlofperiodes van de medewerkers mee opgevangen. Dat was een aangename ervaring. Ik kon de gasten en Iona beter kennen en zag hier wel toekomst in. Dus op 1 september start ik als zorgcoach."

Je bent nu ongeveer een half jaar op Iona aan het werk. Hoe heb je de zorggemeenschap tot nu toe ervaren?

Anneke: "Al van bij het kennismakingsgesprek was me duidelijk wat een prachtige werk- en woonomgeving dit is. De oase van groen en ook het boerderijleven en de ambachten die nog zo aanwezig zijn, hadden meteen een grote aantrekkingskracht op mij. Ik ben me er tegelijk ook van bewust dat het leven en werken in een gemeenschap waarin ieder zijn eigen rol en bijdrage heeft, een uitdaging op zich is. Niet alles is rozengeur en maneschijn. Maar die uitdaging ga ik graag aan. Er wonen en werken hier heel mooie mensen. Ik zie de gemeenschap als een uitnodiging om echt de moeite te doen met iedereen op een positieve manier te verbinden. Dat vraagt om luisterbereidheid en om het bewust richten van je energie op groei en op constructief en warm samenleven."

Waar kijk je het meest naar uit in je job?

Anneke: "Ik ben hier een schakeltje in een groter geheel, dus het zoeken en vinden van mijn plek in dat geheel is mijn eerste uitdaging. Eerst zal mijn focus liggen op het in gesprek gaan met de andere zorgcoaches van het MFC. Wat is onze gedeelde visie? Hoe gaan we de taken verdelen en aanpakken? Waar liggen de prioriteiten? En wat is nodig om samen tot groei te komen, zowel bij de gasten als binnen onze werking? Ik ga ook de nodige tijd en ruimte nemen om naar de jongeren, de begeleiders en de thuiscontext te luisteren, zodat we elkaar echt kunnen leren kennen. Zorgcoach ben je niet alleen. Het is belangrijk om in samenspraak met alle partijen op zoek te gaan naar hoe we de jongeren samen, als gemeenschap, warm kunnen dragen en helpen ontwikkelen. Want dat zie ik uiteindelijk als mijn grootste uitdaging: de jongeren mee helpen groeien in bewustzijn en in hun verdere ontwikkeling."

Zie je nog andere uitdagingen?

Anneke: "De uitdaging zit er voor mij in om me verder te verdiepen in de antroposofie, zodat ik mee ondersteuning kan bieden in het uitdragen van de antroposofische visie binnen en buiten Iona. En verder: uitzoeken hoe ik mijn rol als zorgcoach optimaal kan invullen, opnemen en vormgeven in een constructieve en warme samenwerking met mijn collega's."

WOORDZOEKER: TERUG NAAR SCHOOL

E	B	W	P	E	G	R	F	I	B	V	N	Q	D	H
A	E	O	S	S	J	B	X	S	N	J	X	J	H	P
D	P	X	E	E	V	N	C	P	J	C	I	U	M	O
G	T	Q	S	K	C	C	I	Y	O	T	V	Y	T	T
D	X	X	U	G	K	U	K	O	L	L	F	F	B	L
L	H	D	S	N	M	W	S	E	E	X	I	O	H	O
K	B	N	R	Q	J	G	E	E	I	R	E	B	U	O
H	S	M	U	M	R	P	R	P	H	K	G	S	X	D
J	C	C	C	Y	S	K	M	C	E	I	L	U	S	Y
A	H	R	K	V	R	S	S	N	T	E	S	S	F	O
G	O	F	S	A	O	F	T	P	S	D	E	G	M	V
E	O	D	C	E	P	A	U	S	B	S	O	A	W	V
N	L	H	I	E	S	C	E	T	F	M	J	M	W	C
D	T	G	D	W	Q	N	W	E	I	J	G	V	G	V
A	E	P	I	T	N	D	C	I	B	D	D	E	V	A

Te vinden woorden:

- AGENDA
- CURSUS
- LESSEN
- SCHRIFT
- BOEK
- GOM
- POTLOOD
- SPEELTIJD
- BOEKENTAS
- LEERKRACHT
- SCHOOL

WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS

Marte Bruynseels werkt van juni tot oktober als opvoedster in Peronniek Beneden.

Sandra Verelst vervoegt van juli tot en met september het team van Staffa.

Tesfaalem Tecleweldemichael kwam ons in de maand augustus ondersteunen in de wasserij.

Jolente Vrijsen werkt van augustus tot november als opvoedster in Bride.

Evelien Prims start in Bride op 1 september.

Inne Renders start op 1 september op als hippotherapeut. Ze is al langer bij ons aan het werk in de dagbesteding van het MFC.

DEZE MEDEWERKERS ZWAAIDEN WE UIT

Liesbeth Martens en **Sarah Clauwaert**, die enkele maanden als opvoedsters in Dunl en Bride werkten, vonden een andere uitdaging.

ONZE JOBSTUDENTEN

Fleur Peeters werkte in juli als opvoedster in Staffa.

Alazne Vanminsel werkte van half juni tot eind augustus in Dunl.

Gie Van Hapen werkte draaide twee zomermaanden mee in Botvid.

Leen De Bie stond een maand in Bride.

Janne Vandenschoor kwam ons in augustus ondersteunen in Peronniek Boven.

Camille De Herdt werkte twee weken in de dagbesteding van het FAM.

Charlotte Dieltjens draaide enkele weken mee in Bride.

DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

<i>Aline Potters</i>	2 september
<i>Marnica Vervecken</i>	8 september
<i>Femke Janssen</i>	22 september
<i>Karen Van Nieuwenhuys</i>	25 september
<i>Kim Van Mechelen</i>	30 september
<i>Alexandra Lopes Limoes</i>	1 oktober
<i>Bram Claessens</i>	2 oktober
<i>Amber Callewaert</i>	5 oktober
<i>Dina Roelants</i>	5 oktober
<i>Christiaan Bosman</i>	7 oktober
<i>Zino Carvers</i>	8 oktober
<i>Mamix Noelmans</i>	10 oktober
<i>Marij Van Elven</i>	30 oktober
<i>Sam Eyckmans</i>	30 oktober
<i>Amber De Weerd</i>	31 oktober
<i>Sam Putseys (Dimitri)</i>	5 november
<i>Barbara Sijens</i>	5 november
<i>Gilles Van Vyve</i>	16 november
<i>Henri Van Damme</i>	21 november
<i>Jens Windmolen</i>	22 november
<i>Arnaud Desmet</i>	24 november

AGENDA

- Op **vrijdag 1 oktober 2021** zal onze studiedag doorgaan voor alle medewerkers bij Iona. Het thema is 'Een helend zorgklimaat'. De dag is een fijn moment om als collega's te verbinden, om informatie uit te wisselen en ideeën met elkaar te bespreken.

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Fien Caeyers, Joke Coussement, Kurt De Herdt, Het Geel Punt, Jan Jacobs, Petra Luyten, Nicky Rouzée, Peggy Vanderbauwhede, Katia Van De Moer, Evi Van Echelpoel, Rob Van Gestel, Lien Van Laere, Anneke Van Ostaede, Kelly Veltmans, Raphael Verhaegen, Thomas Verzele